

זוהר היומי

תיקוני הזוהר – דף קי"ה ע"ב

תקונא שתין ותשעה

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (קי"ה ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט התיקונים

בההיא דאיהי מלגאו, במוחא בלא קרקפתא, ובגין דא ואירא, דאזדעזע מההיא דלגו מן מחשבה סתימא דאיהו עלת העלות, אמר ליה רבי שמעון, ברי, במחשבה דאיהו מוחא אוף הכי חב דזרעא מתמן נפיק, דאיהו נביעו דאילנא דחיי דאיהו אור קדמון ואור צח ואור מצוחצח, תלת טפין דאתרמיוזו ב' עלאה, קוצא דלעילא וקוצא דלתתא וגיו באמצעיתא, וערב תמן חשך דאפסיק בין עלת העלות למוחא סתימא, ובגין דא (שמות לג כ) כי לא יראני האדם וחי עד דההוא חשך אתעבר מתמן, ודא איהו רזא (ישעיה נט כ) כי אם עונותיכם היו מבדילים ביניכם ובין אלהיכם', ובגין ההוא חשך, לית מחשבה יכילא לאשגא תמן, כל שפן עיו, עד דאתעבר מתמן ההוא חשך, וכגוונא דיליה לתתא אית עננא חשוכא דאתמר בה (איכה ג מד) סכתה בענן לך כו'.

תרגום לעברית

אמר רבי אלעזר: וְהָרִי מִכָּאן מִשְׁמַע שְׁלֹא חָטָא בְּמַחְשַׁבָּה הָעֲלִינָה, אֱלָא בְּאוֹתָהּ שֶׁהִיא לְבוּשׁ מִמָּנָה, וְהוּא נִשְׁאַר בְּאוֹתָהּ שֶׁהִיא מִכְפָּנִים, בְּמַח בְּלִי קַרְקֶפֶת, וּמִשּׁוּם זֶה וְאִירָא, שֶׁהִזְדַּעַז מְאוֹתָהּ שְׁלִפְנִים מִהֶמְחֻשָּׁבָה הַסְתוּמָה שֶׁהִיא עֲלֵת הָעֲלִינָה. אָמַר לוֹ רַבִּי שְׁמַעוֹן: בְּנִי, בְּמַחְשַׁבָּה שֶׁהִיא הֶמֶח אֵף כֹּךְ חָטָא, שֶׁזֶרַע יֵצֵא מִשָּׁם, שֶׁהוּא הַמַּעֲזֵן שֶׁל עֵץ הַחַיִּים, שֶׁהוּא אֹר קְדֻמּוֹן וְאֹר צַח וְאֹר מְצַחֵצַח, שֶׁלֹּשׁ טַפּוֹת שֶׁנִּרְמְזוּ בִּי הָעֲלִינָה, הַקּוֹץ

שְׁלֹמֶעֱלָה וְהַקוֹיֵץ שְׁלֹמֶטָה, וְעֵצִים הִי' בְּאִמְצָע, וְעָרַב שָׁם חֹשֶׁךְ שֶׁהַפְּסִיק בֵּין עֲלֵת הָעֲלֹת לִמַּח הַנִּסְתָּר, וּמִשּׁוּם זֶה כִּי לֹא יֵרָאֵי הָאָדָם וְחִי, עַד שְׁאוֹתוֹ הַחֹשֶׁךְ יַעֲבֹר מִשָּׁם, וְזֶהוּ הַסּוּד כִּי אִם עֲוֹנוֹתֵיכֶם הָיוּ מְבֻדָּלִים בֵּינְכֶם וּבֵין אֱלֹהֵיכֶם, וּמִשּׁוּם אוֹתוֹ חֹשֶׁךְ, אֵין הַמַּחֲשָׁבָה יְכוּלָה לְהַשִּׁיג שָׁם, כָּל שָׁכֵן הָעֵינִי, עַד שְׁעוֹבֵר מִשָּׁם אוֹתוֹ הַחֹשֶׁךְ, וּכְמוֹתוֹ לִמְטָה יֵשׁ עֵנִי חֲשֻכָה, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ סִכְתָּה בְּעֵנִי לֶךְ כּו'.

טקסט התיקונים

אֲזִדְעוּע רַבִּי אֶלְעָזָר וְכִלְהוּ חֲבֵרִיא וְאֲזִדְעוּעוּ סִבִּין מֵאֲרִי דְמַתִּיבְתָּא, אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר עַד כְּעַן לֹא יִדְעָנָא דְחוּבָא דְאָדָם הָכִי הָוָה עֲלָאָה, דְּמִטָּא לְאַתֵּר עֲלָאָה דְכָל עֲלָאִין, אָמַר, אָבָא, הֵב לִי רִשּׁוֹ לְמִשְׁאֵל אֶף עַל גַּב דְּלֹא אֲתִיִּיהֵיב רִשּׁוֹ לְכָל בֵּר נִשׁ לְמִשְׁאֵל כָּל שָׁכֵן לְמַנְדֵּע, אָמַר לִיה אִימָא בְּרִי דְהָא רַעוּא אֲשֶׁתִּפַּח וְרִשּׁוּתָא אֲתִיִּיהֵיב לְגִלְאָה כָּל מַה דִּיכִילְנָא לְמַנְדֵּע, אָמַר לִיה, אָבָא, אֲשֶׁתִּמּוּדֵע בְּגִין הֵהוּא חֹשֶׁךְ דְּאַפְסִיק בֵּין עֲלֵת הָעֲלֹת לְמַחֲשָׁבָה סְתִימָא, דְּעֲלֵת עַל כָּל הָעֲלֹת לֹא אֲשֶׁתִּתַּף בְּשׁוּם מַחֲשָׁבָה סְתִימָא כָּל שָׁכֵן גִּלְיָא, וְלֹא בְּשׁוּם אֹר גְּנִיז וְטְמִיר וְקִדְמוֹן וְצַח וּמִצּוּחָצַח, אָמַר וְדַאי הָכִי הוּא דָאֵם אֵלִין נְהוּרִין וּמַחֲשָׁבִין הֵווּ מְנִיָּה לֹא הָוָה יְכִיל חֹשֶׁךְ לְאַפְרָשָׁא, אֲכַל עֲלֵת עַל כָּל הָעֲלֹת אִיהוּ עַל כָּל נְהוּרִין גְּנִיזִין וְסְתִימִין כְּנִשְׁמָתָא בְּגוּפָא, וְאֹר קִדְמוֹן אֶף עַל גַּב דְּאִיהוּ סְתִים וְגְנִיז וְאִיהוּ קִדְמוֹן לְכָל סְפִירָן וְלְכָל אֲתוּוֹן וְנִקּוּדֵי וְטַעְמֵי, הָכִי אִיהוּ לְגַבִּי עֲלֵת עַל כָּל הָעֲלֹת, כְּגוּפָא לְגַבִּי נִשְׁמָתָא, דְּבַעֲלֵת הָעֲלֹת לִית בֵּיה גְּוֹן וְלֹא צוּרָה וְלֹא דִיוּקְנָא וְלֹא שׁוּתָפוּ, וּבִבְאֵתֵר דְּעֵינִי לֹא שְׁלִיט מָאן יְכִיל לְמַעֲבַד דְּמִיּוֹן.

תרגום לעברית

הִזְדְּעוּע רַבִּי אֶלְעָזָר וְכָל הַחֲבֵרִים, וְהִזְדְּעוּעוּ הַזְּקֵנִים בְּעֲלֵי הַיְּשִׁיבָה. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר: עַד עַכְשָׁיו לֹא יִדְעָתִי שְׁחָטָאוֹ שֶׁל אָדָם כִּף הִזָּה עֲלִיּוֹן, שֶׁהִגִּיעַ לְמָקוֹם הָעֲלִיּוֹן שֶׁל כָּל הָעֲלִיּוֹנִים. אָמַר: אָבָא, תֵּן לִי רִשּׁוֹת לְשָׂאֵל אֶף עַל גַּב שְׁלֹא נִתְּנָה רִשּׁוֹת לְכָל אָדָם

לשאל, כל שכן לדעת. אמר לו: אמר בני, שהרי רצון נמצא, והרשות נתנה לגלות כל מה שיכלנו לדעת. אמר לו: אבא, נודע בשביל אותו החשך שהפסיק בין עלת העלות לבין המחשבה הנסתרת, שעלת על כל העלות לא השתתף בשום מחשבה נסתרת, כל שכן גלויה, ולא בשום אור גנוז וטמיר וקדמון וצח ומצחצח. אמר: ודאי כך הוא, שאם האורות הקלו והמחשבות היו ממנו, לא היה יכול החשך להפרד, אבל עלת על כל העלות הוא על כל האורות הגנוזים והנסתרים כנשמה בגוף, והאור הקדמון, אף על גב שהוא נסתר וגנוז והוא קדמון לכל הספירות ולכל האותיות והנקודות והטעמים, כך הוא לגבי עלת על כל העלות כמו גוף לנשמה, שבעלת העלות אין בו גון ולא צורה ולא דמות ולא שתפות, ובמקום שהעין לא שולטת, מי יכול לעשות דמיון?

טקסט התיקונים

בְּתֵר דְּהִרְהֵר תְּשׁוּבָה אָדָם לְתַתָּא, הִדְרָא לְבוּשָׁא לְגַבִּי מוֹחָא דְאִיהוּ אַבָּא קַרְקַפְתָּא דְתַפְלִי, וְאַתְחַבֵּר מוֹחָא דְאִיהִי חֲכָמָה בְּאִימָא, מִיָּד (בְּרַאשִׁית ג כֵּא) וַיַּעַשׂ יְהוָה אֱלֹהִים לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ כְּתָנֹת עוֹר וַיַּלְבִּישֵׁם, וַאֲיֵנוֹן תַּפְלִין דְּאֵינוֹן מַעוֹר, בְּהָהוּא זְמַנָּא קָמַת תְּשׁוּבָה דְאִיהִי אִימָא קַרְקַפְתָּא דְתַפְלִי עִם אָדָם לְאַגְנָא עֲלִיהּ וּלְכַסְיָא עֲלִיהּ דְּהָהּ עָרוֹם, כְּגוֹנוֹנָא דְאִיהוּ פְּסִי עַל מוֹחָא עֲלָאָה, וּבְרִי, כָּל מָאן דְּאַנַּח תַּפְלִין כְּאֵלוּ פְּסִי עַל מוֹחָא עֲלָאָה, וּבְגִין דָּא שְׂכִינְתָּא עֲלָאָה לָא זָזָה מִנִּיהּ, וְרָזָא דְמִלָּה (תְּהִלִּים קל ז) אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמֹר יְיָ אֲדֹנָיִי מִיַּעֲמוֹד, מִיַּי יַעֲמוֹד וְדָאִי דְאִיהִי אִימָא עֲלָאָה תְּשׁוּבָה הָא קָמַת בְּאָדָם עֲלָאָה, וּשְׂכִינְתָּא דְאִיהִי תַפְלָה שֶׁל יָד בְּאָדָם תַּתָּא, שְׂכִינְתָּא עֲלָאָה נִחַתָּת עִם אָדָם, וּשְׂכִינְתָּא תַתָּא עִם הָבֵל, וְעִם כָּל (דָּא) מְאִרִי דְדִכְּיוּ דְקָא אֲתִיֵּין מִנִּיהּ, וּבְגִין דָּא (רוֹת א יט) וְתִלְכְּנָה שְׂתִיָּהּ.

אחר שהרהר תשובה אדם למטה, חזר הלבוש למח, שהוא האב, הקרקפת של התפלין, והתחבר המח, שהוא החכמה, באם, מיד ויעש יהו"ה אלהי'ם לאדם ולאשתו כְּתוּבָה עוֹר וְיִלְבָּשֶׁם, והם התפלין שהם מעור. באותו זמן עמדה תשובה, שהיא האם, קרקפת התפלין, עם אדם להגן ולכסות עליו, שהיה ערם, כמו שהוא כסה על המח העליון. ובני, כל מי שמניח תפלין כאלו כסה על המח העליון, ומשום זה השכינה העליונה לא זזה ממנו, וסוד הדבר - אם עונות תשמר זה אדנ'י מי יעמד, מ'י יעמד ודאי, שהיא האם העליונה, התשובה, הרי עמדה עם האדם העליון, והשכינה שהיא תפלה של יד עם האדם התחתון, השכינה העליונה ירדה עם אדם, והשכינה התחתונה עם הכל, ועם כל (זה) בעלי הטהרה שפאים מהם, ומשום זה ותלכנה שתיקה.

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (ק"ו ע"א) ♦

טקסט התיקונים

מיד דחאבו ישראל בעובדא דעגלא מה כתיב (ישעיה ג ב) ובפשעיהם שלחה אִמְכֶם דאתמר בה (משלי ב ג) כי אם לבינה תקרא, אשתלחת (נ"א ואסתלקת) מנייהו ותֵּרֵם מעל הארץ, דלא נחתת עלייהו אלא

תרגום לעברית

מיד שחטאו ישראל בחטא העגל מה כתוב? ובפשעיהם שלחה אִמְכֶם, שנאמר בה כי אם לבינה תקרא, השתלחה (והסתלקה) מהם, ותֵּרֵם מעל הארץ, שלא יורדת עליהם אלא בשבתות וימים טובים, ונשארת השכינה התחתונה יחידה למטה, והשכינה העליונה יחידה למעלה, והרי פרשוה איכה ישבה בדר, שבהתחלה לא היתה השכינה העליונה זזה מהם, כמו שהשכינה התחתונה. אשרי הם בעלי התשובה שמורידים

אוֹתָהּ עָלֵיהֶם בְּכָל יוֹם וְשָׁעָה וְרִגָּעַ, וְלֹא זֶה מֵהֶם בְּכָל מְקוֹם, שֶׁעָלֵיהֶם נֶאֱמַר בְּהִתְהַלֵּךְ
תִּנָּחָה אוֹתָךְ כּו', וְאֵין לָהּ עָלֵיהֶם יוֹם יָדוּעַ כְּמוֹ שְׁאַחֲרֵיהֶם, שֶׁלֹּא יוֹרֶדֶת עָלֵיהֶם אֶלָּא
בְּשִׁבְתוֹת וְיָמִים טוֹבִים, אֲבָל בְּעָלִי תְּשׁוּבָה לֹא זֶה מֵהֶם לְעוֹלָם.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.